

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om det attende Aarhundredes Oplysning i Salighedens Sag

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 103. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1825_410_2-txt-shoot-idm796/facsimile.pdf (tilgået 03. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

gelse, raabe *De* over os, som dem der ikke geue for at give Forargelse og forspire Kirkens Fred!

Under saadanne Omstændigheder er ingen Sag saa klar, at den jo trænger til at fremføres i al sin Klarhed, og, maatte det lykkes mig (med den nærværende, tør jeg sikkert haabe at kærtydde Gæddommen, overalt hvor det kun er en Herredom, og ei et Mundheld, man har sine Grunde til at bruge.

At give Forargelse, ved man dog vel, er, christelig talt, med *De* eller Exempel, at skaffe og forføre de Enfoldige og Udefærdige til hvad der er uchristeligt, og forsaavidt det anses for uafgjort, om det attende Aarhundredes Dypning er christelig eller ikke, maa det da ogsaa være uafgjort, om vi, der beskride den, give Forargelse eller ikke, saa, hvad end Medstanderne ment, maae de dog først bevise deres Lærdoms Christelighed, før de kan kalde vor Modsigelse, i christelig Forstand, forargelig; thi at Christus ei vilde kalde det forargeligt, at man affærdede hvad der faktisk udgav sig for Christendom, det er dog vel indlysende!

Herved komme vi altsaa ikke videre end til Strids-Punkten, og tage vi nu Ordet i sin videre Bemærkelse, saa forargeligt og anstødeligt bliver eet og det Samme, da maae Bennerne af det attende Aarhundredes Dypning nødvendig indrømme, at den er ligesaa forargelig som vores Modsigelse; thi den har unangtellig skædet mange tusinde Mennesker, og særder os i det Mindste ligesaa meget, som vor Dypning skæder Andre.

Spørgsmaalet maa da vel blive, om man, for Ingen at støde, skal undlade at beskride, hvad man troer er en sær, dødelig Misfærelse hos sine Med-Mennesker, og hvem seer ikke, at dette Spørgsmaal umuelig kan besvares bejærende, uden at bryde Staven over al Dypning, og prise den Hjertelighed, der giver ligegyldig for Andes sande *De* og *Vel*!

